

munt la daurada sorra de la platja, comunicant-nos l'esperit d'indolència que alli es respira i excitant-nos el somriure la nota de finíssima ironia de l'home que absorbeix les delicioses cames de les banyistes mig amagades per la copa de l'ombrel·la.

La línia expressiva del jove artista fi-guerenc es mostra acuradament en les escenes de mercat, constituïdes per robustes figures, ni exagerades ni grotesques, que ens donen una sensació pleníssima del traït popular de la nostra vila atrafegada per aquests tradicionals aplecs. Semblants a aqueixes escenes de mercat són les dues obres Jugadors de Cartes i La Taverna, aquesta última una de les més belles de l'Exposició.

El Camerí és una producció eminentment decorativa i elegant, parecuda (no per la seva tècnica) a la Nit de Carnaval. Altre treball que palesa les excepcionals disposicions del nostre dibuixant en l'ordre de la decoració, és el quadre titolat «Poc a poc es va lluny».

Baig és més que res, un caricaturista. Ens atrevim a dir: sols és un caricaturista. Sap com pocs copsar els elements característics de les persones o coses per ell dibuixades. Aquests elements els troba ell, fixats per les secretes normes dispositives, en un gest, un efecte rellevant que nosaltres no podem detallar tot i vegent-los. En això estriba precisament l'art del caricaturista.

Però, naturalment, dintre d'aquestes representacions gràfiques, de disposició innata, com en tot art, hi han orientacions diverses, fruit d'altres circumstàncies: l'estudi, l'ambient, la psicologia de l'individu, etc.

Marian Baig ha donat al ja gràvid ar-xiu d'aquest art, que amb tants il·lustres capdavanters compta, dos aspectes suggestius i peculiars: les caricatures amb doble caricatura, feta la segona per l'ombra del caricaturitzat i les produccions en llauana, que sembla assoleixen un èxit ben falaguer a l'exposició que celebra el nostre conciudadà a Madrid.

Al felicitar-lo, ens felicitem nosaltres de posseir un nou relleu que farà cada volta encara més noble el nostre ben-volgut Empordà.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Ma-yà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

De les festes de Santa Creu

(VISIO)

per BERNAT CLOVA

Encara hi som, i no les podem pas resumir, com així ens agradaria fer-ho. Però com en el tast d'un llibre o l'acte d'un espectacle, donarem la impressió del relleu que s'ha fet "impromptu" entre tots els festejos fins aquest moment celebrats.

Primer dia de la Fira, festa de la Santa Creu, jornada freda, mansoia, fada, sense suc ni bruc, que vol dir que no tenfem gent a la nostra ciutat. Mal temps i mala cara en les botigues, comerços i firaires. Queda l'esperança de l'endemà. L'endemà és el diumenge. Tenim un plat fort; l'espectacle mascle de tots els espectacles. Corrida de toros, així com s'escriu, sense traduccions, que no n'admet. Mestres toreros dels millorers, i diuen també que bon bestiar. Un home tot sol s'ha atrevit al risc de muntar l'espectacle. Es D. Mario Gelart Margall. Pariem-ne d'eil.

Abans diguem però, que els qui es titllen d'intel·lectuals nostrats, troben que l'espectacle no és nostrat, i l'hem de bandejar. Avui, els hi recomenem però, que demanin el judici dels fondistes, cafeters, carnicers, sales de ball, teatres, flequers, vinaters, pasticers, etc. etc., per no anar descapdellant un a tots els establiments figuerencs. El dia de la corrida ha sigut jornada de bona bossa per tothom. Als carrers i places de la ciutat la gent hi formiguejava com rarament se pot veure. Tenfem acollits a casa nostra més automòbils que no en té de matrícula tota la província. El nostre cap fins i tot s'atabalava amb tant de soroll i trepidació. Munió, gent, empentes, i diners que corrien i diners que es gastaven. Repe-tim-ho, bon calaix. I dèiem que el dia abans era de calma i ensopiment.—El miracle? Ja l'hem apuntat: la decissió elegant i flemàtica de D. Mario Gelart Margall, que amb aquell seu somriure d'home superior i displicent, sap portar fins a Figueres, aquell aixam humà que ens hi feia falta. Barroerament, o ben planejat i dis-cutit, se reuneix cada any un Comitè de Festes. Tothom té parers, i n'hi ha i tot d'acceptables. Però no sabem sortir de la rutina. La rutina perxò direm que ho sembla una corrida, i no ho és. La corrida té movilitat, té llum, té matços, té col·lectivitat, i té sobre de tot que és ço que la fa gran espectacle, l'exotisme, aquest exotisme que és tan esplendent i atractiu, que té ales daurades, cos vermell i llampegant d'atzur. Per atrapar aquesta bella fal·lera cal tenir temperament d'empresa, pit i coratge. Tots éills els he reté D. Mario Gelart, i més encara tota una afició i gran simpatia per la ciutat. I aquesta ciutat perxò li correspon, encara que no vulguin els intel·lectuals, perquè la ciutat en reb els beneficis. I un temps el pare d'

aquest excel·lent ciutadà, Don Pau hagué de patir les fiblades i les amargors d'un congriament recelós que no volia ben veure els seus desvetllaments per conseguir l'èxit d'aquest espectacle exòtic que porta tanta gent i tants diners.

I ara que toquem els resultats beneficis, cal que ens recordem de D. Pau Gelart que va bastir la nostra Plaça de Toros.

Fútbol, altre exotisme, hagué també el seu èxit naturalment no tan ample com els toros.

Sardanes, teatres i balls, arplegaren l'increment mondà que ens aportà la corrida. Gosariem proposar que el Comitè es recordés quelcom més de l'emprenador impressari D. Mario Gelart, que realment és éll qui ha portat tot el contingent de visitants a Figueres. Sinó haurem de comprendre que D. Mario Gelart, o el qui sigui impressari dels toros, fa viure i lluir les festes de Figueres.

El dilluns, com el dissabte; però amb carrera ciclista altrament i aviació.

El dimarts aviació i sardanes. Pas res més. Apenes gent.

Hem d'anotar, quina llàstima, l'ensopada de la Pubilla, de la geganta figuerenca, que no sabem si de vergonyosa, o pel poc lluit paper que li fan fer, va anar per terra en orris, desfigurant-se la cara, la vigilia de la Fira.

Llibreria

Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca

Servei Permanent

Petrol, oli, grases i valvolines

Placeta, 1 — — — Telèfon: 3

FIGUERES